

Sch. pišejo, de vse cesarske barke so tam zbrane in s tolikimi vojaki nepoljene, de vse mergoli; dragôta je tedej silno velika. — V Frankobrodu je zmiraj veči zmešnjava, in — kakor časopisi pravijo — mislijo nadvojvoda Janez odstopiti in Frankobrod zapustiti. — V Terstu je bilo 19. dan grudna slovesno okinčanje 4 vojakov s srebrnimi svetinjami, ki so se pri Pirani junaško obnašali. Deželni in vojni poglavar grof Gyulaj jim je z lastno rokó svetinje pripél. — Na noviga leta dan je napravilo slovensko društvo v Ljubljani v svojim novim stanišu slovesno besedo (Concert), pri kateri je tudi slavni umetnik Eller, izverstna umetnica Michelli in več družih dobro znanih rodoljubov igralo. Večkrat smo se ta veseli večér, kteriga slovesnost so tukajšni oficirji našiga in horvaškiga regimenta povikšali, spomnili na slovesno besedo Slovanske Lipe v Pragi, ktera jo pred ta večer napravila v podporo slovaške armade.

Odgovor

na trojno zaničevanje v Novicah.

Ne bil bi verjel, de sim takó imenitno stopnjo dosegel, de se ne morejo moji zoperniki mene naglodati.

Zdaj pa, kér so me Novice že v tretjič poprijele, se moram vender oglasiti.

V prvih dveh žlakih so neumneži le godernjali, v zadnjimu listu Novic je pa hudoben lažnivič svoj strup proti meni obrnil, in zato bom na trojno zaničevanje ob enim odgovoril.

V 45. listu Novic je gosp. Rotar iz Brežic mojim voljivcam svetoval, de naj bi mene nazaj poklicali, kér sim jez nemškutar in madžaron.

Kaj se le to pravi? ali se mu ne bojo šeme posmehvale, kér vender vsak vé, de sim Krajne!

Ako pa on misli, de jez z nemškutarji ali madžaroni deržim, pokaže še le práv svojo bedakost: Kaj bo le nemcam ali madžaronam z menoj pomagano, kér gosp. Rotar sam pravi, de nič ne govorim, kér mi očita de še do zdaj v zboru nisim govoril. S tem očitanjem on še le svojo nevednost v zbornim ravnanji práv očitno pokaže.

Povém mu, de v angleškim parlamentu, ki svojo reč bolj zastopi, kakor mi, jih ne več kakor kakih 20 govori, vsi drugi, desiravno dobre in učene glave še raj molcé vodjam svoje stranke pridružijo, kakor de bi z nečimernim klepetanjem dragi čas tratili. Gosp. Rotar tudi misli, de poslanci družiga ne delajo kakor se v zbornici shajati, in tam brez vsiga pripravljanja svoje naloge pretresovati. V tem ga moram podučiti, de zbor razpade v 9 odsekov in v posebne shodiša, v kterih, se pripravljajoči na očitne zборе, vse na tanjko pretresamo, eden drugimu svoje misli razodevamo, in se zadnjič zavoljo glasovanja zedinimo. Sleherni bo spoznal, de se v takih shodiših ravno tako za prid ljudstva skerbeti zamore, kakor v veliki zbornici, zdaj pa prašam, ali gosp. Rotar tudi tako dobro vé, de tudi v njih nisim nikdar besedice cehnil? In če po njegovih mislih nič ne veljam, zakaj sim pa v sedmim odseku enoglasno za tajniku (Sekretär) izvoljen bil?

Kar pa očitaje v 47. listu Novic vtiče, moram na to odgovoriti, de na zboru ni potreba samih učenih glav, ampak tudi mož, kteri imajo dobro serce, de ne gledajo na druge strani, kader se glasovi dajejo, — ne na tisto stran, kjer ministri sedé, ne na tisto, kjer si gospodje nosovi vertajo, ampak na tisto stran, ki želi ljudstvu pravičé dobro zagotoviti, uaj bo léva ali desna.

Ravno za to je potreba več serca, kot glave.

Glave smo imeli pri starih postavah, ali serca za ljudstvo je bilo malo, in ravno gospodje tiste baže se čez mene nar bolj šopirijo.

Kar pa zadene hudobno očitaje v 50. listu Novic, se moram nar prvo začuditi, de pisatelj ni svojimu sostavku imena podpisal, in na dalje odgovorim, de je vse, kar je tukej čez mene govoril, sama gola in zmišljena laž.

Bil sim jez v resnici ob času punta Dunaj zapustil in sim se podal na svoj dom, ali 14 dni je preteklo, de se nisim iz hiše ganil, kako bi bil te mogel černo vojsko nabirati, in — ali se je le kaj napčniga v tistim kraji zgodilo?

Naj se le en kmet oglasí, kteriga bi bil jez k černi vojski nagovarjal.

Ako me je kdo vprašal, kaj de je na Dunaji, sim mu odgovoril to, kar so Dunajčanje sami pravili, in če je bila misel morebiti napčna, ni bila moja lastna misel, ampak Dunajskiga ljudstva, ktero je moglo veči vednost od tačasnih zadevkov imeti, kakor jez, ki sim ptujic bil.

Žalostno je, de se po Novicah — temu tako spoštovanimu časopisu — tako gerdo opravljanje razširja, gotovo ne bo to k izobraženju našiga ljudstva pripomoglo. Opravljanje in krivo obdolženje so naši pravični rojaki že po kersanski véri od nekdej čertili, ne vém ali jim boste kaj vstregli, če ne boste jenjali takih lažnjivih sostavkov po Novicah pretresovati. — Prosim zadnjič vredništvo, de naj bi mi imé pisatelja — r povedalo, de se bom pri tiskarni sodbi za svoje poštenje oglasil. *)

Kromeriz 20. grudna 1848.

Juri Gajer, poslanec iz Mirne.

Slovenske navade.

(Kaj je „bobljati?“) Med več družimi smešnimi navadami imajo krajnski otroci po nekterih krajih tudi to navada le: Kedar kje kóljejo, pridejo pred hišo, na okno poterakajo, in mermrajo s spremenjenim glasam, de bi jih ne spoznali, rekoč:

So nam pravili, Stézte se na polico,
De ste prešiča zadavili; Dajte klobasico!

Ti trančarji se pravi: „Bobljanje“, ali: „hodijo bobljat.“ J.

*) Imé gospoda — r Vam damo po zaukazu tiskarnih postav po pismu na znanje, sicer pa Vam gosp. Gajer, odkritoserčno povedati moramo, de je vredništvo Novic večkrat enake govorce pripovedovati slišalo, kakoršne sta nam jih gosp. Rotar in gosp. — r oznanila. Ta dva gospoda sta svoji iméni očitno zastavila za poroštvo tega, kar sta pisala — tedej mislita že spričati kar sta govorila. Vredništvo Novic se ne derži nikdar in v nobeni reči le ene stranke, ampak vedno le pravice, če ravno je pravica véasih temu ali unimu grenjka. Torej Novice ne morejo vedno hvaliti, ampak grajati, kar je grajanja vredno. Zató so grajale Dunajski punt 6. kozoperska in vsaciga, ki se je za-nj potegoval zató, kér ta punt ni veljal svobodi, ampak Madžaronam, ki so se odtergati hotli našimu cesarstvu in vse narode Ogerskiga kraljestva pod Madžaronsko sužnost spraviti. To je očitno, kot beli dan, — to zdej celi svét vé, — to očitno govore in pišejo pošteni Dunajčanje, ki se ne smejo zmešati s tisto Dunajsko derhaljo, ki je Latura umorila, orožnico ropala in oropane puše prodajala in černo vojsko po deželah vžgati hotla i. t. d. Novice se bojo potegovale za svobodo in pravico vsih stanov, in se nikdar ne bojo prilizovale le enimu. One se bojo krepko potegovale za pravice slovenskiga naroda, de ga noben drug narod po krivici ne bo zatiroval. Tega nej se derži tudi vsak slovenski poslanec, in nej nikdar in nikjer ne pozabi svoje dolžnosti! Ravno ko to pišemo, dobimo od gosp. Rotarja in od gosp. Grudna pismi. V prvim nas gosp. Rotar naganjajo, de bi njih drugi dopis, ki Vas, gosp. Gajer, spet očitno graja, v Novicah natisniti dali, — v drugim pa gosp. J. Gruden oznanijo, de se že podpisi volivcov naberajo, de bi Vas iz zbora nazaj poklicali. Vsih teh dopisov ne moremo v Novicah natisniti, kér bi vsim bravcam ne vstregli, samó take reči ponovljati in prostor drugim sostavkam kratiti. Doklada je za ponavljanje enakih osébnih reči. Vredništvo.